

Hejkálek

Je to pěkná řádka roků, ale dodnes si o tom lidé povídají.
Chcete vědět o čem? Tak se krásně posad'te a čtěte semnou :

V hustém lese, kde protékaly potoky a říčky, kde žilo mnoho lesní zvěře a lesního ptactva, o to méně lidí, stálo jedno veliké a hodně staré stavení, mlýn, ve kterém hospodařil mlynář, mlynář samotář, co měl dcerušku na vdávání, jenže...

Mlynář žil samotářský život a to proto, že když se kdokoliv přiblížil k jeho mlýnu, tak jeho dcera oněmněla, byla to kletba, která ji proklela ihned po narození. Dcera, když někoho uviděla a on na ni promluvil, přestala mluvit a vždy se z ní stala socha.

Léta plynula a dcerka byla na vdávání, mlynáře to hodně trápilo a proto se rozhodl a vypsál ve městě odměnu tomu, kdo jeho dceru vysvobodí z toho prokletí a zase jeho dcera bude usměvavá a plná života.

Mlynář se vydal do města a vylepil plakátky s prosbou překonat prokletí jeho dcery. Jako odměnu mlynář vypsál tu nejdražší co mlynář měl a to ruku své dcerunky.

Nápadníků bylo hodně, ale nikdo neměl odvahu jeho dceři pomoci.

Až jednoho večera se na mlýnský statek vydal hejkal. Byl to prý takový zarostlý a chlupatý malý mužík. Hejkal byl plachý a lidem se raději vyhýbal, protože když ho lidi vyplašili, obzvlášť v noci, kdy měl kouzelnou moc a sílu, to pak dokázal přímo zázraky a proto se vydal na noc na mlým.

Hejkal byl přijat mlynářem s tím, že ho odprostí té zlé kletby na jeho dceři. Hejkal poprosil mlynáře, aby ho nechal s dcerou osamotě, mlynář odešel a hejkal přistoupil ke krásné, avšak zkamenělé dívce, která se na něho jen smutně dívala, v očích měla prosbu o vysvobození.

Hejkal vytáhl kouzelný zvoneček, zazvonil na něho, a do prázdna pošeptal svoje přání a čekal co se bude dít. A světe div se, dcera mlynáře se začala pohybovat, nejdříve prsty, poté celé ruce, nohy, hlava a nakonec vyslovila to nejkrásnější slovo „Děkuji“... Ihned se zeptala hejkala „kdo jsi, že tě neznám“? Hejkal uchopil mlynářovu dceru pevně kolem pasu a už byli v jednom kole, byli najednou oba šťastní, tancovali, oslavovali a byli v jednom kole, jeden taneček střídal druhý. Starý osamocený mlynář také ožil, najednou všude byl slyšet samý smích, samé krásné slova.....

A tak jak mlynář slíbil, tak i splnil svůj slib a začala se chystat veselka a z dcery mlynáře se stala paní hejkalová. Brzo se narodil do mlýna malý hejkálek a to teprve bylo radosti ve starém mlýně.

Nakonec všechno dobře dopadlo a já prosím lidi, aby si na světě pomáhali a byli na sebe hodní a měli se rádi.

Martin Šebela
Jevíčská 136
678 38 Cetkovice